

Sygn. akt V GC 835/19 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Asesor sądowy Dominik Nowicki
Protokolant:	Stażysta Karolina Szalewska

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2019 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda.

sygn. akt V GC 835/19 upr

Uzasadnienie wyroku z dnia 4 czerwca 2019 roku

Raport Niestandaryzowany S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł w dniu 4 września 2018 roku pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T. o zapłatę kwoty 5.368,38 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył przedmiotową wierzytelność od P4 spółki z o.o. w W. w drodze umowy cesji z dnia 29 marca 2018 roku. Pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której zostały wystawione wymienione w pozwie dokumenty księgowe. Pozwany przed cesją dokonał jedynie częściowych wpłat, tak że na dzień wniesienia pozwu jego dług wynosi 4.979,35 złotych należności głównej oraz 389,03 złotych tytułem odsetek. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany dotąd nie uregulował zadłużenia.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Toruniu wydał w sprawie o sygn. akt V GNc 4329/18 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 lutego 2019 roku uwzględniający powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany przyznał, że zawarł ze spółką P4 umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla czterech numerów telefonu. Usługodawca wystawić jednak miał faktury na sumy wyższe niż umówione. Ponadto pozwany zarzucił, że powód nie udowodnił, że nabył od spółki P4 wierzytelność przysługującą wobec niego. Z treści umowy cesji nie wynika bowiem, aby dotyczyła ona wierzytelności przysługującej cedentowi wobec pozwanego. Pozwany zaprzeczył także powołanej w pozwie okoliczności podjęcia próby pozasądowego rozstrzygnięcia sporu, w tym skierowania przedsądowego wezwania do zapłaty.

W odpowiedzi na sprzeciw powód nie ustosunkował się do zarzutu niewykazania nabycia wierzytelności przeciwko pozwanemu. Przedstawił jedynie regulamin świadczenia usług i twierdzenia na okoliczność, że wierzyciel pierwotny był uprawniony do naliczenia dodatkowych opłat i kar, które stanowią przedmiot niniejszego powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniach 18 sierpnia 2016 roku, 1 września 2016 roku i 5 grudnia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. reprezentowana przez prezesa zarządu T. Z. zawarła z P4 spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, każdą z nich na okres 24 miesięcy.

okoliczności bezsporne

W związku z zawartymi umowami spółka P4 wystawiła faktury VAT obciążające spółkę (...) obowiązkiem zapłaty kwot: 102,40 złotych w terminie do dnia 10 kwietnia 2017 roku, 162,38 złotych w terminie do dnia 11 maja 2017 roku, 245,35 złotych w terminie do dnia 12 czerwca 2017 roku, 110,69 złotych w terminie do dnia 11 lipca 2017 roku i 110,69 złotych w terminie do dnia 11 września 2017 roku. Ponadto spółka P4 z tytułu przedterminowego rozwiązania umów wystawiła cztery noty obciążeniowe na rzecz spółki (...). Na ich podstawie spółka (...) miała zapłacić do dnia 18 września 2017 roku kwoty: 956,98 złotych, 1284,37 złotych, 1022,54 złotych i 983,95 złotych.

dowody: faktury VAT, k. 18-25

noty obciążeniowe, k. 25v-29

regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, k. 103-107

W dniu 29 marca 2018 roku P4 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako zbywca zawarła z Raport Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. jako nabywcą umowę sprzedaży wierzytelności określonych szczegółowo w załączniku 1 i 1A do umowy w celu ich dalszej windykacji.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 29 marca 2018 roku wraz z odpisami KRS stron umowy, k. 6v-16

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był częściowo bezsporny między stronami, zaś częściowo został ustalony w oparciu o dokumenty prywatne przedłożone przez powoda. Sąd uznał dowody te za wiarygodne w całości, ponieważ ich autentyczność nie była kwestionowana w toku procesu.

Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia określonego faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Konsekwencją takiego rozkładu ciężaru dowodu jest powinność zgłoszenia przez stronę dowodów dotyczących wskazanych przez nią faktów (art. 232 zd. 1 kpc). W niniejszej sprawie na powodzie spoczywał ciężar wykazania okoliczności istnienia i wysokości zadłużenia pozwanego wobec spółki P4 oraz skutecznego nabycia tej wierzytelności od spółki P4 przez powoda.

W ocenie Sądu powód nie sprostął ciężarowi wykazania tej ostatniej okoliczności. Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 1999 roku (III CKN 423/98), konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia.

W realiach niniejszej sprawy należy ocenić, że powód nie zindywidualizował w sposób prawidłowy wierzytelności dochodzonej przeciwko pozwanemu. Należy podkreślić, że nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można

domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. Na okoliczność przelewu dochodzonej wierzytelności powód przedłożył w pozwie umowę z dnia 29 marca 2018 roku zawartą ze spółką P4. Zgodnie z umową wykaz nabytych przez powoda wierzytelności zawarty został w załącznikach nr 1 (wykaz papierowy) i 1A (wykaz elektroniczny). Powód załączników tych w toku procesu jednak nie przedstawił, pomimo tego, że pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionował nabycie przez powoda wierzytelności wobec niego. Przedłożony zaś w pozwie wyciąg z listy dłużników (k. 17v), który wedle oświadczenia powoda, stanowi ręcznie sporządzony wydruk z wykazu elektronicznego jest dokumentem jednostronnym. W świetle art. 245 kpc dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z wykazu tego wynika zatem co najwyżej fakt, iż powód uważa, że przysługuje mu dochodzone pozvem roszczenie przeciwko pozwanemu. Skoro pozwany zakwestionował prawdziwość danych wynikających z treści tego wydruku, nie można uznać, że powód wykazał skuteczność nabycia od wierzyciela pierwotnego dochodzonej pozvem wierzytelności.

Należy zresztą zwrócić uwagę, że świadomość tego faktu miał sam pełnomocnik powoda, wskazując w pozwie, że „w razie kwestionowania przez pozwanego skuteczności zawartej umowy cesji w odniesieniu do wierzytelności przysługującej wobec pozwanego powód zobowiązuje się do przedłożenia wyciągu z wykazu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego do umowy z dnia 20 czerwca 2017 roku stanowiącego załącznik nr 3 do umowy.” Abstrahując od nieścisłości co do daty zawarcia umowy i numeru załącznika, twierdzenie to jasno wskazuje, że powód miał świadomość, że złożone wraz z pozwem dokumenty nie dowodzą skutecznego nabycia wierzytelności. Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionował nabycie wierzytelności wobec niego przez powoda, wskazując, że z "przedłożonej umowy nie wynika jednoznacznie, że przedmiotem umowy są wierzytelności przysługujące cedentowi wobec pozwanego. Pomimo tego zarzutu, powód nie przedstawił wyciągu z załącznika 1 lub 1A ani żadnego innego dowodu na okoliczność nabycia wierzytelności, a nadto nawet nie ustosunkował się do zarzutu podniesionego przez pozwanego. W konsekwencji Sąd uznał, że powód nie sprostał ciężarowi wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego od spółki P4 i na podstawie art. 509 § 1 kc powództwo oddalił.

W punkcie 2 Sąd orzekł o kosztach procesu, obciążając nimi powoda jako przegrywającego sprawę. Rozstrzygnięcie to zapadło na podstawie art. 98 § 1 kpc, czyli w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sporu. W toku sprawy pozwany nie wykazał poniesienia jakichkolwiek kosztów uzasadniających zasądzenie ich zwrotu od powoda.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. Akta przedłożyć z wpływem lub po 10 dniach od doręczenia wraz z zpo.

T., dnia 25 czerwca 2019 roku